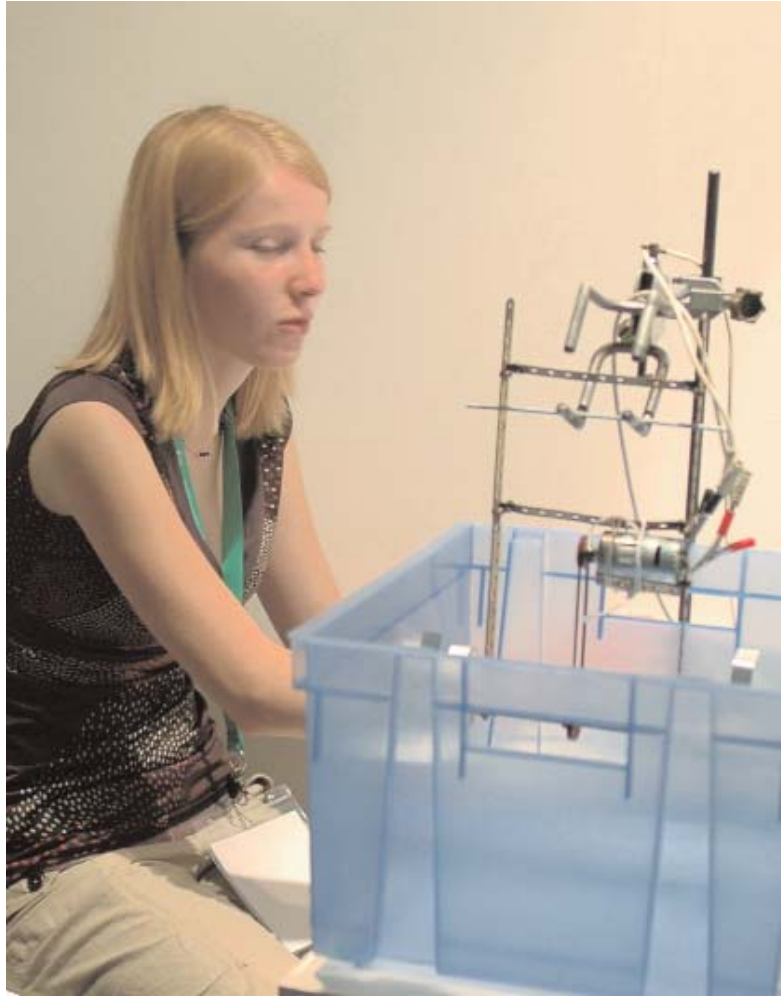

Einstein també va començar així

Joves de setze a vint anys van competir la setmana passada per fer-se amb el premi al millor projecte d'investigació. Fou en el Certamen Europeu de Joves Investigadors organitzat per la Universitat.
Pàgs. 4/5

Reptes clau per al curs que comença

El rector de la Universitat, Francisco Tomás Vert, va desglossar, durant el discurs d'obertura oficial del curs 2007-2008, els reptes de la universitat actual. Uns reptes que exigeixen recursos econòmics.
Pàgs. 2/3

FOTO: MIGUEL LORENZO

JOSEP RENAU, EN EL SEU CENTENARI. La Universitat de València ha organitzat una exposició sobre l'artista valencià Josep Renau (1907-1982), en el centenari del seu naixement. La iniciativa s'emmarca en una sèrie d'activitats que commemoren la València capital de la Segona República. **Pàgs. 6/7**

INICI DEL 2007/2008. *El rector recorda que els nous reptes universitaris exigeixen recursos econòmics*

Curs clau per a convergir amb Europa i navegar en la societat global

Convergir amb Europa i entrar amb decisió en el món global exigeix profunds canvis de les universitats actuals. Moltes de les transformacions necessiten de recursos econòmics. Uns altres exigeixen canvis de mentalitats. Així es va posar de manifest durant la inauguració oficial del curs, celebrada el passat divendres.

REDACCIÓ

Culminar amb èxit els reptes urgents de les universitats exigeix recursos econòmics suficients. Així ho va recordar el rector de la Universitat de València, Francisco Tomás Vert, durant la inauguració oficial del curs. L'avanç de la mundialització i les noves tecnologies, d'una banda, i la convergència europea, d'una altra, són aquests reptes.

L'acte solemne es va celebrar, divendres passat, al Paraninf de l'edifici històric de la Nau. La Lliçó magistral, titulada *Reivindicació de la filosofia moral*, va estar impartida pel professor José Montoya, catedràtic de Filosofia Moral.

Francisco Tomás Vert va detallar en el seu discurs els dos grans reptes. De l'avanç de la mundialització va assenyalar que la societat global es presenta "oberta a nous corrents culturals, permeable a la informació, i que demana nous processos formatius, noves capacitats per als titulats i titulades". Del projecte de convergència europea -l'anomenat Procés de Bolonya- va indicar que "fa èmfasi en un reforçament de l'aprenentatge en l'itinerari formatiu dels estudiants, consagra el principi de formació al llarg de tota la vida i demana també la consideració del futur desenvolupament professional en diferents activitats". Un procés, va afegir el rector, que no oblidarà que la universitat està per a "formar persones amb esperit crític, amb ganes de pensar lliurement, de crear i d'impulsar el coneixement", i va resumir els esforços que en el si de la institució que presideix s'estan efectuant en aquesta línia.

Tots aquests reptes, aquest ajornament de la institució universitària, només es poden assolir si es

Detall del vestit protocol·lari d'un dels assistents a l'obertura oficial del curs. FOTO: MIGUEL LORENZO

compta amb els recursos suficients. En aquest sentit, Francisco Tomás va manifestar: "Tot açò a més de l'esforç personal i institucional, senyor secretari autonòmic, demana recursos, recursos que permeten dur a terme, entre altres accions, els processos de formació del professorat i d'incorporació de nous professors per a fer front a les noves exigències; recursos que ens permeten adaptar les nostres instal·lacions i mitjans materials; recursos per a disposar del personal d'administració i serveis amb la formació i la retribució

Destaquem

- José Montoya va encarregar-se de la Lliçó Magistral d'inici de curs
- El rector considera que encara "estem a temps" per acordar un pla d'inversions de les universitats
- Un grup d'estudiants va protestar pel caire de l'actual convergència europea

adequades per tal de donar suport a les noves activitats; recursos perquè cap jove, cap ciutadà o ciutadana quede fora de la universitat per raons de la seua economia". En opinió de Francisco Tomás, per a millorar el finançament encara "estem a temps". "Encara està per fer-se un nou model de finançament de la Universitat que hauria de tindre en compte aquests extrems, i que necessàriament hauria de vindre acompanyat del corresponent pla d'inversions. Fins que no arribe aquest nou model, caldrà almenys

El rector, acompanyat del secretari autonòmic, a l'entrada al Paranimf. FOTO: MIGUEL LORENZO

mantindre i prorrogar, com ha estat anunciat pel conseller d'Educació, l'actual model acordat amb la Generalitat. Però, a més a més, és ineludible un estrictament compliment per l'administració d'allò previst en el pla acordat, per tal de superar els problemes de tresoreria que s'arrosseguen crònicament. Confiem que el nou Govern Valencià eixit de les passades eleccions donarà una solució ràpida i efectiva a aquestes peticions", va indicar el rector.

El rector estava acompanyat en la presidència de l'acte pel secretari autonòmic d'Universitats, Emilio Barberá; pel president del Consell Social de la Universitat, Carlos Pascual; pel rector de la Universitat Politècnica de València, Juan Julià; i per la vicerectora de Relacions Institucionals de la Universitat de València, Rosa Moliner.

Emilio Barberá va destacar, durant la seua intervenció, que el Parc Científic de la Universitat de València dona una resposta consistent a la demanda de transferència de coneixement que reclama la societat valenciana. Barberá va utilitzar dades de dues universitats dels Estats Units per a intentar explicar que es poden aconseguir dades elevades de citacions científiques amb pocs recursos públics directes.

L'acte d'obertura del curs va comptar també amb la presència d'Antoni Such, secretari segon de la Mesa de les Corts Valencianes; Carmen Alborch, cap de l'oposició socialista a l'Ajuntament de València; Vicente Ferrer, vicepresident de la Diputació; José Luis Andrés, alcalde de Burjassot; Mònica Oltra, portaveu d'Esquerra Unida a les Corts Valencianes; Glòria Marcos, coordinadora d'Esquerra Unida; i Joan Brus-

ca, secretari general de la Unió de Llaureadors i Ramaders, entre altres personalitats. En la lliçó magistral, José Montoya va fer una reivindicació de la filosofia moral. El text íntegre de la lliçó i els discursos es poden consultar en l'adreça electrònica de la Universitat (www.uv.es).

El rector va lliurar els premis extraordinaris de doctorat. L'acte va finalitzar amb la solemne declaració d'obertura del curs i el tradicional càntic, per part de l'Orfeó Universitari, del *Gaudeamus Igitur*.

Al començament de l'acte un grup d'estudiants del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) va manifestar el seu rebuig a la política de convergència europea que comporta el Procés de Bolonya. L'acte va poder seguir-se en directe per internet gràcies al treball del Taller d'Audiovisuals de la Universitat.

Benvinguts a una universitat líder

Tots els rànquings sobre la qualitat de les universitats situen la de València com a capdavantera a Espanya i a Europa

analitza quatre mil webs d'universitats del món.

També en la web (i sempre a les oficines del DISE ubicades en els tres campus) es pot trobar la gran oferta de serveis de la Universitat, des de l'esport al cinema i el teatre, des de la música al debat o l'art contemporani. També resulten interessants les propostes en el camp de la solidaritat i el voluntariat.

Aquesta és la universitat valenciana més antiga (més de cinc-cents anys) i una de les primeres d'Europa. A principis del segle xv els Jurats de València van reunir els estudis dependents de la ciutat i de l'Església, però l'any 1416 tornaren a separar-se. La fundació de la Universitat de València havia d'esperar: el 30 d'abril del 1499 apareixien les *Constitucions*, redactades a instàncies del Consell del Cap i Casal del Regne de València. La butlla pontifícia del xatívi papa Alexandre VI, de l'any 1501, juntament amb el privilegi reial de Ferran II, datat el 1502, van conduir a la inauguració oficial de l'Estudi General de València, equiparat en prerrogatives i distincions a les universitats de Roma, Bolonya, Salamanca i Lleida, el 13 d'octubre del 1502.

Hui, més de cinc-cents anys després, la Universitat de València és, sens dubte, una de les capdavanteres d'Espanya i busca consolidar-se com una institució de prestigi entre les universitats espanyoles i també entre les europees, treballant intensament en la qualitat de l'ensenyament, de la investigació i dels serveis, en la inserció de la Universitat en la societat, en el desenvolupament i la promoció de la cultura, en la participació democràtica dels universitaris en la vida de la Universitat, en el desenvolupament de l'esperit crític i en la defensa dels drets del nostre poble, tant en el nivell individual com en el col·lectiu.

"La Universitat de València realitza un destacat esforç en investigació, fruit del qual és l'excel·lència del treball dels seus investigadors, reconeguda no sols per la comunitat científica internacional, sinó per aquelles institucions que es dediquen a analitzar les dades científiques i econòmiques de la recerca. La classificació de la Universitat de Xangai situa la de València entre les cent millors universitats europees i en el primer grup de les universitats espanyoles, amb una substancial millora respecte a la qualificació d'aquesta institució acadèmica en anys anteriors". Així ho va recordar el rector durant el seu discurs d'obertura del curs. Francisco Tomás Vert va afegir: "Però, a més, d'acord amb l'informe de la Fundació CYD, la Universitat de València es troba entre les quatre primeres universitats espanyoles en despesa pressupostària per investigador. Aquestes millores constitueixen un estímul per al futur, però també indiquen que calen més esforços propis i externs per tal d'anar progressant en quantitat i qualitat en la nostra producció científica".

Es els estudiants que s'incorporen de nou a la Universitat de València han de saber, també, que han entrat en una institució que està connectada a les principals xarxes internacionals del coneixement. A banda de les 68 titulacions (incloses les de primer cicle, les de primer i segon cicle, les de només segon cicle i les dobles titulacions), hi ha una àmplia i prestigiosa oferta de postgrau, que es pot consultar en la web. Per cert, que la web de la Universitat de València és la tercera d'Espanya quant a volum, visibilitat i impacte, segons el Rànquing Mundial d'Universitats en la Web que elabora el Laboratori de Cibermetria pertanyent al Consell Superior d'Investigacions Científiques, CSIC. Aquest estudi

El 63% de l'alumnat són dones, segons la Memòria del curs passat

La secretària general de la Universitat, María Luisa Contri, va llegir la Memòria corresponent al curs 2006-2007. D'acord amb les dades que va oferir, el nombre total d'estudiants matriculats en primer i segon cicles va estar de 47.063, dels quals 45.574 corresponien a centres propis i 1.489 a centres adscrits. De la xifra total, el 63% eren dones i el 37% homes. És interessant constatar que per primera vegada en els darrers anys hi va haver un lleuger increment en el nombre d'estudiants. Així mateix, segons la Memòria, quant als programes de mobilitat, va augmentar de forma substancial el nombre d'estudiants de la Unió Europea que han cursat estudis a la Universitat de València (1.864, que suposen 224 més que el curs anterior) i es va mantindre el nombre dels nostres estudiants que cursen part dels estudis a la

Unió Europea. En aquest marc, enguany s'ha celebrat el vint-i-cinc aniversari del programa Erasmus amb l'arribada al Campus dels Tarongers de l'Erasmus Van, que ha recorregut diverses universitats europees. La plantilla de professorat està constituïda per 3.288 places, xifra que representa un augment de 36 places respecte al curs anterior. La plantilla del personal d'administració i serveis està constituïda per un total de 1.740 llocs de treball, amb un increment de 87 places respecte al curs anterior. Pel que fa als estudis oficials de postgrau, en el curs 2006-2007 el nombre total d'estudiants en els 30 màsters oficials actius va ser de 719, dels quals 272 eren homes i 447 dones. A més, la Generalitat ha autoritzat la implantació a la Universitat de València de 27 nous títols oficials de màster, que s'estructuren,

juntament amb els que es van aprovar el curs passat i els doctorats, en 54 programes oficials de postgrau, 23 dels quals són nous. En el curs que ara comença s'activaran un total de 47 títols oficials de màster i 35 doctorats. Al llarg d'aquest curs passat s'han desenvolupat els treballs d'elaboració del Pla Estratègic de la Universitat, que van culminar en les Trobades de Pensament Estratègic. El pla va ser presentat pel rector davant el Claustre i aprovat pel Consell de Govern en juliol, i a hores d'ara es troba pendent del dictamen del Consell Social. En aquest mateix context es va constituir la Comissió d'Avaluació de la Qualitat dels Serveis Universitaris, que redactarà el Pla de Qualitat de la Universitat en el marc del Pla Estratègic. Pel que fa a la investigació, les actuacions i els ingressos s'han incrementat sensiblement.

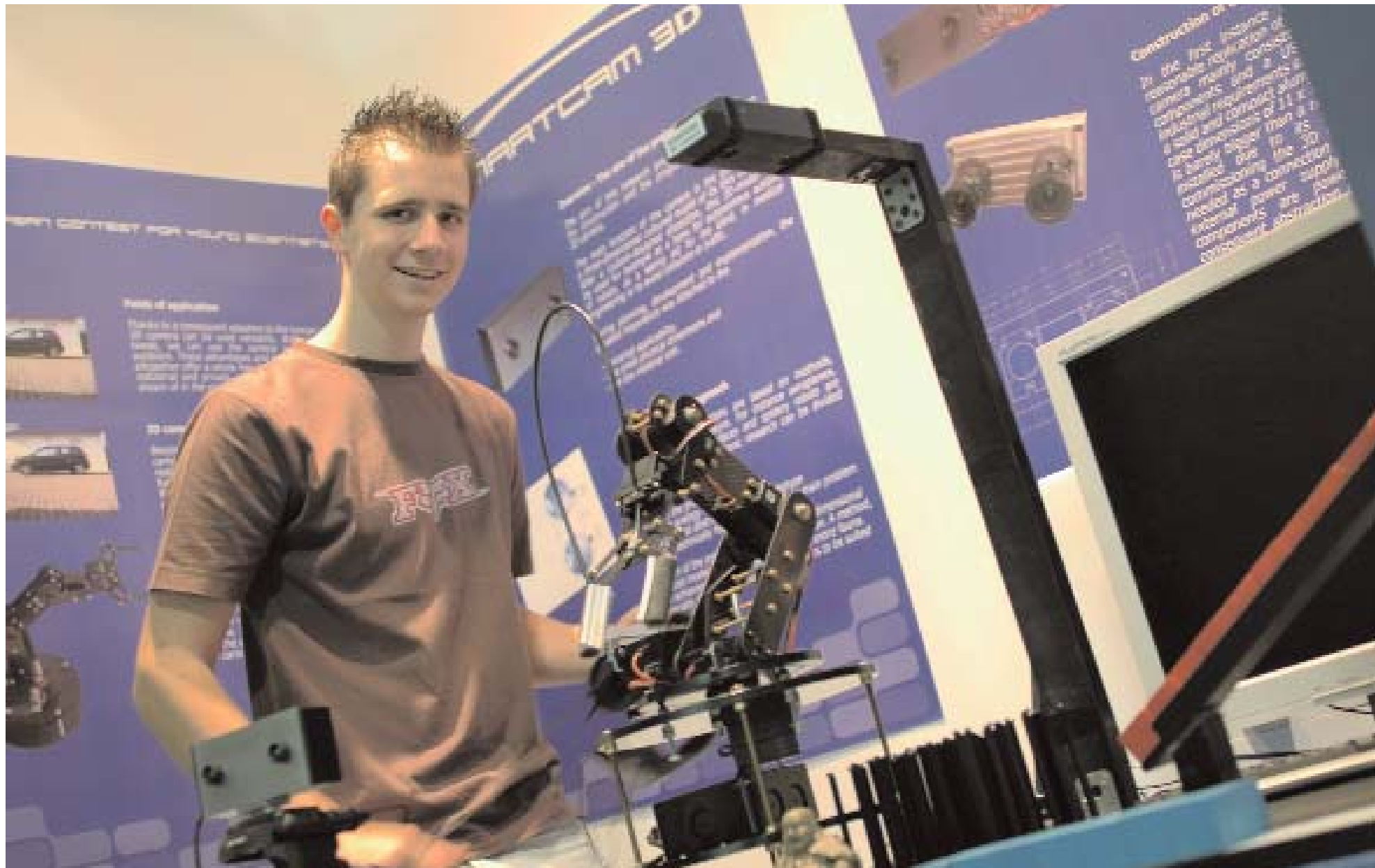
Més dades

■ La web institucional de la Universitat, la de més impacte i visibilitat

■ A banda de les titulacions de primer i segon cicle, hi ha una àmplia oferta de postgrau

INVESTIGACIÓ. *La Universitat ha organitzat el 19 Certamen Europeu de Joves Científics*

Els futurs Einstein, a València

Un pedal-teclat per a l'ordinador, una bici amb comptagotes per als xiquets malalts, un sistema perquè els cotxes no esvaren quan frenen, un invent perquè els sords senten la música a través de les vibracions... Són alguns dels projectes que un centenar d'estudiants van presentar dins del 19 Certamen Europeu de Joves Científics organitzat per la Universitat.

REDACCIÓ

Les joves promeses europees de la investigació científica van competir la passada setmana a València dins d'aquest certamen.

L'encontre, celebrat entre el 14 i el 19 de setembre sota el lema *Els joves investiguen per al futur*, va reunir 121 estudiants d'edats entre 15 i 20 anys. L'objectiu a més d'aconseguir el premi al millor projecte científic i potenciar l'actitud investigadora dels participants era de conèixer amb companys d'altres nacionalitats, intercanviar coneixements, viure una experiència inoblidable i presentar al públic nous invents i prototips creats a partir de les seues pròpies investigacions.

La Universitat va convertir Valèn-

cia en punt d'encontre dels científics del futur i en l'aparador mundial de les seues investigacions. Els projectes que competien pels guardons van estar exposats al Museu Príncep Felip de la Ciutat de les Arts i les Ciències.

La Universitat de València fou seleccionada entre un conjunt d'organismes i institucions de diferents països que postularen per a organitzar aquest certamen, en una de les poques ocasions en què la seu del concurs no recau en la capital del país seleccionat com a organitzador nacional. En aquesta ocasió la Universitat de València presentà un atractiu projecte amb el qual aconseguí l'organització de l'esdeveniment. En la inauguració de l'encontre van participar representants de la Comissió

Dos dels projectes més visitats. FOTOS: TAU

Més dades

■ Dos dels concursants en el certamen representaven Espanya. Eren dos alumnes catalans, Pau Machado i Àngel Solanellas, que actualment estudien Medicina i Arquitectura respectivament

■ Machado va presentar una investigació molecular amb antiretrovirals de la sida. Solanellas estudià el panteó, la seua llum i distribució per a explicar com era la societat de l'època

Europea, el rector de la Universitat de València, Francisco Tomás, i membres de les institucions públiques valencianes. A més, el prestigiós investigador Óscar Marí va oferir una conferència molt pràctica en la qual va orientar els alumnes en el camp de la investigació. Finalment, a la cloenda van assistir el president de la Generalitat, Francesc Camps; el delegat del Govern, Antoni Bernabé; el rector i altres membres de les institucions públiques espanyoles i valencianes.

El projecte de les estudiantess turques. FOTO: TAU

MÉS DE 30 PAÏSOS. Més de trenta països estigueren representats en el certamen. Així, el caràcter internacional del mateix no es va limitar a la participació dels estats membres de la UE, sinó que la seua influència, degut al prestigi de l'encontre, s'estengué al seu entorn més immediat i més enllà d'aquestes fronteres, amb la participació de països com ara Turquia, Israel, Ucraïna, Geòrgia, Islàndia, Xina i els Estats Units.

El certamen era una iniciativa de la Comissió Europa en la qual joves de 32 països defengueren davant d'un jurat internacional els seus projectes inèdits, creats a partir de les seues pròpies investigacions i seleccionats prèviament com a guanyadors en els seus respectius certàmens nacionals.

PROJECTES. En total es van presentar 80 projectes d'investigació inèdits. Entre els aspirants hi havia novedoses iniciatives per a la preservació del medi ambient, l'aprofitament dels recursos naturals com a font d'energia renovable i originals prototips que contribuiran a millorar la qualitat de vida de persones amb discapacitat sensorial o motora. Els projectes presentats s'adscriuen a les més diverses àrees científiques.

Alguns dels treballs cridaven l'atenció dels visitants de la mostra. Un dels més observats fou el d'un grup d'estudiants xinesos que havien creat un pedal per a l'ordinador amb l'objectiu que les persones amb problemes per a usar les mans i aquelles que pateixen alguna discapacitat física puguen controlar el teclat de l'ordinador a través dels peus. Un estudiant danés va crear una bicicleta amb comptagotes que permet que els xiquets hospitalitzats puguen divertir-se mentre estan connectats a la seua medicació. Una jove búlgara ha

desenvolupat un sistema perquè les persones sordes puguen percebre el so a través de vibracions i del tacte. Per tal d'explicar el projecte la jove va crear un vistós estand amb globus de colors i un programa musical al qual s'accedia a través de l'ordinador. Els equips francesos també van presentar dues propostes atractives. Un dels equips va crear un hidroavió que usava com a combustible l'hidrogen (l'energia del futur) i, per a posar en funcionament tot el procés, s'usaven plaques solars. El projecte era de principi a fi un model de les energies renovables. Dues joves concursants es preguntaren si els humans podríem caminar sobre l'aigua. Per a l'experiment van usar com a model un fardatxo basilic, un animal que, efectivament, camina sobre l'aigua. Les estudiantess van realitzar els seus càlculs i, com a conclusió, una persona de 50 quilos podria caminar sobre l'aigua a només 27 quilòmetres per hora.

PREMIS. En total es van repartir premis per valor de 28.500 euros en metàl·lic, però hi havia altres guardons que consistien en estades a centres d'investigació de reconegut prestigi.

El certamen establia tres primers premis dotats de 5.000 euros, tres segons premis de 3.000 euros i tres tercers de 1.500 euros. També es concediren premis especials, consistents en una estada d'una setmana en diversos organismes europeus d'investigació i a l'Oficina Europea de Patents. El premi especial de la Universitat de València consistí en una estada a l'Institut Cavanilles de Biodiversitat i Biologia Evolutiva. Aquest centre de la Universitat va premiar un projecte d'Estònia que va trobar una nova espècie d'au en aquell país, el passerell roig.

Altres premis

A banda dels tres primers premis de 5.000 euros, també es van repartir altres guardons. El segon premi de 3.000 euros va recaure en un projecte d'Àustria que obria el camí per a captar energia a través de la dacsca, també el projecte francès que contesta a la pregunta de si podem caminar sobre l'aigua, i per als israelians per la identificació i caracterització molecular de bacteris de fioplasma en ceps. El tercer premi, de 1.500 euros, va anar a parar a un projecte d'Àustria que estudiava els cristalls de sal com a nova tecnologia d'emmagatzament d'energia. També per a la República Txeca per un estudi matemàtic que treballava la generalització del mètode de pavimentat seguint un traçat triangular i hexagonal. I finalment, per a un projecte alemany sobre enginyeria que desenvolupa una càmera universal en 3D.

Altres projectes guardonats amb una estada en un centre d'investigació han estat un treball de Bulgària sobre la percepció de so per a persones amb pèrdua auditiva; un projecte hongarés que desenvolupa el reconeixement de pautes de moviment mitjançant l'ús de l'ordinador; un polonès que ha tractat els reactius bifuncionals d'unió creuada com a mètode per a determinar l'estructura espacial d'una proteïna; el projecte anglès que desenvolupa un comandament de TV versàtil; o un altre alemany que estudia les probabilitats d'impacte d'asteriodes sobre la Terra.

Guanyen: Irlanda, Alemanya i Hongria

Protegir dels *hackers* les targetes de crèdit, crear un pesticida ecològic i explicar un fenomen natural, projectes guanyadors del certamen

REDACCIÓ

Els equips d'Alemanya, Hongria i Irlanda foren els guanyadors dels tres primers premis de 5.000 euros cadascun en aquest certamen europeu.

Els projectes seleccionats com a guanyadors d'entre huitanta treballs d'investigació per un jurat internacional compost per quinze experts foren: el fenomen pel qual les gotes d'aigua de les estalactites són brillants; un altre sobre com les plantes es defenen contra les plagues; i, per últim, el sistema criptogràfic RSA.

Dos estudiants alemanys de dènou i vint anys van estudiar les gotes d'aigua brillants. "Visitant una cova d'estalactites ens adonarem que cada vegada que queia una gota brillava a una certa altura i vam decidir explicar el fenomen", explicaren els guardonats.

Per la seua banda, el jove estu-

diant irlandés, d'origen somalí, Abdulalam Abubakar, de setze anys, va demostrar amb el seu projecte, mitjançant plantejaments matemàtics, que és possible evitar els atacs de *hackers* a les targetes de crèdit. Aquest és un dels projectes amb major aplicació pràctica en un futur pròxim, "molta gent té por d'usar les seues targetes en internet, però el meu teorema pot evitar-ho".

També una gran aplicació pràctica té el projecte de Márton Spohn, un jove hongarés de díhuit anys. El seu treball de química podria aplicar-se en el desenvolupament de pesticides ecològics, ja que ha investigat com utilitzar en aquests productes unes substàncies químiques d'autodefensa de les plagues, que generen de forma natural les mateixes plantes de la família de la menta.

Tant el guanyadors alemanys com l'hongarés reberen, a més del premi en metàl·lic, un altre honorífic que els permetrà assistir a la pròxima cerimònia dels Premis Nobel i conèixer personalment els guardonats.

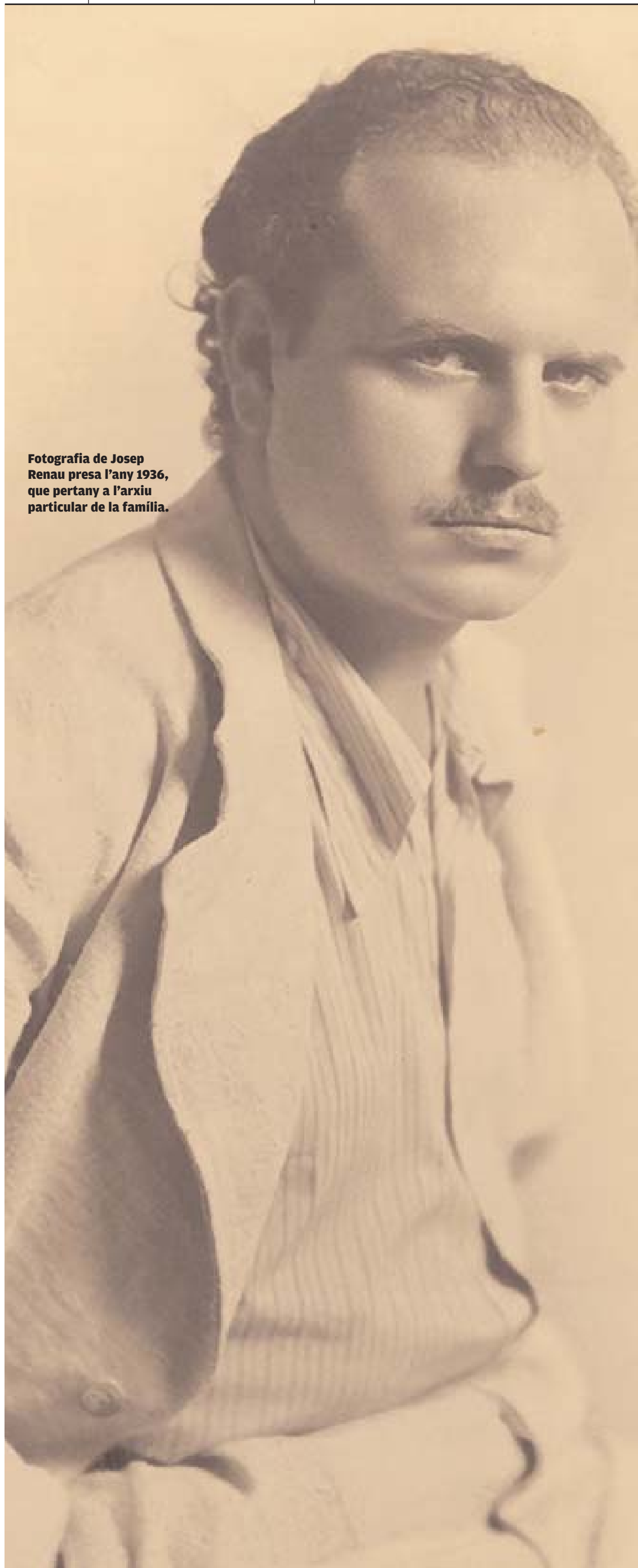
Destaquem

■ Els guanyadors tenen entre setze i vint anys

■ La majoria dels projectes tenen aplicació pràctica

Els guanyadors del primer premi. FOTO: TAU

Fotografia de Josep Renau presa l'any 1936, que pertany a l'arxiu particular de la família.

Renau i la Capital Cultural de la República

Sota el títol genèric de *València, capital cultural de la República*, la Universitat de València organitza una sèrie d'activitats acadèmiques i culturals que es desenvoluparan des de setembre del 2007 fins a febrer del 2008. Una exposició sobre Josep Renau obri la sèrie.

REDACCIÓ

Totes aquestes iniciatives compten amb la col·laboració de la Societat Estatal de Commemoracions Culturals (SECC), adscrita al Ministeri de Cultura, i es desenvoluparan des d'aquest mes de setembre fins a febrer del 2008.

València, capital cultural de la República suma dues efemèrides ben significatives: el setanta aniversari de la capitalitat de València durant la Segona República (1936-1937) i la commemoració del primer centenari del naixement de Josep Renau (1907-1982).

Per a aquesta ocasió s'han reunit en tres espais expositius de la Nau, l'edifici històric de la Universitat de València, i a l'Octubre Centre de Cultura Contemporània dos centenars i mig de peces representatives del que va ser una activitat que, contemplada des de la distància, resulta sens dubte desbordant. Quadres, dibuixos, esbossos de murals, fotomuntatges, cartells, il·lustració gràfica d'índole diversa... componen un conjunt d'obres que despleguen un ampli ventall de gèneres d'expressió visual, alhora que posen en evidència la inesgotable elasticitat plàstica de Renau.

Aquesta mostra es completa amb material divers sobre suport audiovisual, a través del qual es pot accedir a filmacions de caràcter documental, audicions musicals, així com a la projecció en gran format d'imatges dels murals realitzats per l'artista a Mèxic i a Alemanya. S'ha realitzat un documental propi per a l'exposició titulat *Josep Renau: art en guerra*, que està dirigit per Joan Dolç.

Segons el comissari de l'exposició, Jaime Brihuela, Josep Renau "és un referent clau per a entendre la naturalesa i el comportament de la cultura espanyola contemporània. Ho és des de tots els flancs de la seua biografia com artista, responsable de política cultural i intel·lectual atent a tot allò que des del present implica el disseny del futur. I això fins al punt de rubricar un dels pols de la dialèctica aferrissada que es va produir entre les nocions de puresa i compromís, tot encoratjant l'esdevindre de la nostra cultura durant el tram central del segle xx".

Segons l'opinió de Brihuela, "la seua insubmergible concepció de l'art i la cultura com a factors d'agitació, encara més, com a eines indispensables per a transformar les estructures que re-

geixen les relacions socials en una direcció de progrés, fa d'ell un veritable símbol alternatiu". "El paradigma d'aquella condició intel·lectual que es resisteix a entrar en cap mausoleu, perquè està disposada a continuar vigent (o, si s'estima més, pendent) com el gen més actiu d'entre tots els que han impulsat l'Edat de la Raó", conclou Brihuela.

Si es fa un recorregut cronològic d'aquestes obres, queda patent com Renau sintonitzava, successivament, amb les propostes comunicatives del seu temps. En concret, l'art *déco*, el primitivisme tel·lúric de la poètica de Vallecas, l'herència de l'activisme gràfic del dadaisme compromés, així com la seua continuïtat en les successives poètiques visuals del radicalisme polític germànic i en molts registres de la sensibilitat neoobjektiva d'entreguerres, la vocació col·lectiva del gran muralisme dels mexicans, el constructivisme realista dels temps de la guerra freda...

Destaquem

■ **L'exposició sobre Renau l'acompanya un documental que ha dirigit Joan Dolç**

■ **En la mostra participa la Societat Estatal de Commemoracions Culturals**

■ **El comissari de l'exposició, Jaime Brihuela, destaca l'ampli ventall de gèneres de Josep Renau**

També va saber connectar amb l'autonomia lingüística que va manifestar el disseny publicitari. La seua dilatada sèrie *The American Way of Life*, per exemple, mostra, segons les paraules de Brihuela, "com Renau assumia una permeabilitat mediàtica semblant a aquella de què feia morbosa gala el pop art quan, per les mateixes dates, transgredia les fronteres del recinte dels gèneres artístics". Però Renau ho feia amb una diferència substancial, explica el comissari, "ja que si assumia la selva d'imatges circumdant era per a poder atacar el cor mateix del context ideològic, econòmic i polític de què estava brollant aquell univers dels *mass media*".

Diversos fotomuntatges i murals de Renau corresponents al cartellisme sobre la guerra civil, la seua etapa mexicana i la sèrie sobre la vida americana.

Artista, agitador i gestor

L'exposició reivindica les diferents facetes del personatge

Josep Renau va nàixer el 7 de maig del 1907 —però no consta com a tal en cap registre parroquial de València, la seua ciutat natal, perquè el seu autèntic nom era el castellà José Renau Berenguer—, fill primogènit de José Renau Montoro, brillant restaurador, pintor i acadèmic professor de l'Escola de Belles Arts de Sant Carles de València, i de l'ama de casa Matilde Berenguer Cortès. Per això, per ser el primer fill d'una família nombrosa, el seu progenitor li va inculcar l'amor a l'art.

L'any 1920, als tretze anys, es va matricular a l'Escola de Belles Arts de Sant Carles, un centre acadèmic on predominava, en la dècada dels anys vint, l'estètica postsorollista, davant la qual Renau va reaccionar amb virulència i, després d'un conat de rebel·lió plàstica, va ser expulsat temporalment de l'Escola. El seu pare professor el va castigar obligant-lo a treballar a la litografia Ortega, i aquesta represàlia paterna va marcar el destí del rebel adolescent. Renau va compatibilitzar el treball litogràfic amb els estudis de Belles Arts i, així, el 1927, als vint anys, va aconseguir graduar-s'hi i, fins i tot com a estudiant destacat, va rebre el Premi Roig de Teoria de les Formes Arquitectòniques i Art Decoratiu, i el Premi del Ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts de Teoria i Història de les Belles Arts, que comportava bossa en metàl·lic.

Entre els díhuit i els vint-i-dos anys el jove Renau va adoptar el pseudònim, quasi heterònim, de Renau Beger, tot afrancesant el seu cognom matern i entrant així de ple en la modernitat cosmopolita, frívola i metropolitana de l'art *déco* que dominava la il·lustració valenciana durant els alegres anys vint. Renau Beger es va decantar, a través de diverses empreses litogràfiques, pel disseny gràfic, el cartellisme i la publicitat comercial, un

món artístic que ja no va abandonar mai.

A través d'aquesta exposició no sols es commemora ací l'artista i el dissenyador gràfic, sinó també aquell que amb la seua escriptura va polemitzar sense parar, descendent sempre en estratègic picat sobre moments especialment crucials de la nostra història cultural. I, molt especialment, aquell que va afrontar responsabilitats polítiques en temps de crisi amb una brillantor que difícilment ha tornat a ser igualada. El Pavelló Espanyol de l'Exposició Universal de París del 1937 i els seus continguts excepcionals, el salvament del tresor artístic espanyol amenaçat pels bombardejos dels revoltats o la creació del Consell Nacional de la Música i l'Orquestra Nacional són tres referents titànics de l'any i mig que a penes va romandre en el càrrec de director general de Belles Arts.

A més

- Va ser expulsat de l'Escola de Belles Arts de València per rebel·lar-se contra la seua estètica
- Fou responsable del Pavelló Espanyol a l'Exposició de París

RÀNQUING. L'índex ha estat elaborat, com cada any, per la Universitat de Xangai

La Universitat de València situada entre les millors del món

La Universitat de València es troba en el tram 81-123 d'Europa i en el tram 203-304 del món, segons el rànquing que elabora anualment la Universitat de Xangai sobre les millors universitats del planeta.

REDACCIÓ

L'índex analitza la qualitat de dues mil universitats. D'acord amb aquestes dades, la de València es troba en els mateixos trams que altres dues universitats espanyoles: la Complutense i l'Autònoma de Madrid. En un tram superior (151-202 d'Europa) se situa la Universitat de Barcelona.

Entre les cent primeres posicions hi ha 54 centres dels Estats Units, 34 d'Europa i 9 d'Àsia-Pacífic. Harvard, Stanford, Berkeley i el MIT de Massachusetts, totes dels EUA, estan en els cinc primers llocs. A Europa, la primera és Cambridge (quarta del món) i Oxford és la segona d'Europa i la novena del món.

La de València es consolida, per tant, entre les quatre primeres universitats d'Espanya i entre les cent millors d'Europa. La Universitat Politècnica es troba en el tram de 124 a 171 d'entre les europees.

D'acord amb aquestes dades, la Universitat de València ha millorat la seua posició en el rànquing mundial i es manté en les primeres posicions en l'àmbit espanyol.

Un altre índex conegut en les dar-

Una imatge del Campus dels Tarongers de la Universitat de València. FOTO: MIGUEL LORENZO

Stanford, Berkeley i Harvard, al cim

El rànquing sobre les millors webs situa com a primeres universitats les nord-americanes de Stanford, el Massachusetts Institute of Technology, la Universitat de Califòrnia a Berkeley, la de Harvard i la Universitat Estatal de Pensilvània. Entre les universitats europees ocupen les primeres posicions la Universitat de Cambridge, que ocupa la posició 21 del món, la d'Oxford, que és la 40, i la Swiss Federal Institute of Technology de Zuric, que és la 41. La Universitat de València atribueix aquesta bona posició a la prioritat dels últims equips rectorals per millorar la web corporativa, de serveis, centres i departaments. Disposa d'un protocol centralitzat per al disseny de pàgines web de centres, departaments, serveis i unitats, instituts i grups d'investigació que coordinats amb el manual d'identitat visual conformen un entramat organitzat centralitzat de pàgines web disponibles en valencià, castellà i en certes àrees en anglès.

res setmanes situa la web de la Universitat de València (www.uv.es) com la tercera d'Espanya quant a volum, visibilitat i impacte, segons el Rànquing Mundial d'Universitats en la Web que elabora el Laboratori de Cibermetria pertanyent al Consell Superior d'Investigacions Científiques, CSIC. Aquest estudi analitza quatre mil webs d'universitats del món.

La Universitat Complutense de Madrid se situa com la primera espanyola i la 168 del món, seguida per la Universitat de Sevilla (187 del món) i la Universitat de València, que es troba la 227 del món. Fonts de la Universitat de València assenyalen la seua satisfacció per aquesta tercera posició espanyola que, no obstant això,

Destaquem

■ En les cent primeres posicions hi ha cinquanta-quatre centres dels EUA

■ La primera universitat europea és Cambridge, que és la quarta del món

s'espera millorar en el pròxim rànquing com a conseqüència de l'estrena el passat mes de juny de dues noves pàgines web. Una d'elles està orientada a futurs estudiants de diplomatures, llicenciatures i enginyeries (www.uv.es/access), que en només dos mesos de funcionament ha obtingut més de 129.000 visites. L'altra està dirigida a estudiants de postgrau (www.uv.es/postgrau/indexen.htm) i ha rebut ja més de 41.000 visites.

Quatre universitats públiques valencianes se situen entre les vint primeres espanyoles. Encapçala la Universitat de València, en novena posició es troba la d'Alacant, en desena la Politècnica de València i la dinovena és la Jaume I de Castelló.

El rànquing del CSIC amida el volum, visibilitat i impacte de les pàgines web publicades per les universitats, amb un èmfasi especial en la producció científica (articles avaluats, contribucions a congressos, esborranys, monografies, tesis doctorals, informes, etc.), però també tenint en compte altres materials com ara el provinent de cursos, documentació de seminaris o grups de treball, biblioteques digitals, bases de dades, multimèdia, pàgines personals, etc., i la informació general de la institució, els seus departaments, grups d'investigació o serveis de suport i gent treballant o atenant cursos.

'Honoris causa' per a Roy Glauber, Björn Roos i Joan Veny

Tots tres han tingut una forta vinculació amb la Universitat de València

REDACCIÓ

El Consell de Govern de la Universitat de València ha acordat, en la seua reunió del passat dimarts, el nomenament com a doctors *honoris causa* dels professors Roy J. Glauber, Björn O. Roos i Joan Veny.

El professor Roy J. Glauber treballa a la Universitat de Harvard i va ser guardonat amb el Premi Nobel de Física el 2005 "per la seua contribució a la teoria quàn-

tica de la coherència òptica". L'Acadèmica Sueca de les Ciències ha definit aquest científic com "el pare de l'òptica quàntica". El professor Roy J. Glauber ha tingut una àmplia col·laboració amb la Universitat de València mitjançant l'Institut de Física Corpuscular (IFIC).

Björn O. Roos és professor emèrit de Química Teòrica i està considerat un dels majors experts del

món en la història d'aquesta especialitat, en la qual està considerat "el pare de la química quàntica multiconfiguracional" com a màxim representant a tots els nivells. Membre del Comitè Permanent de Concessió del Premi Nobel des del 1992, el professor Björn O. Roos manté una gran vinculació amb la Facultat de Química de la Universitat des del 1989, any en el qual va començar la seua col·laboració amb la catedràtica Manuela Merchán.

Joan Veny és professor emèrit de la Universitat de Barcelona i està considerat un referent fonamental en l'àmbit de la filologia romànica, en general, i de la dialectologia catalana en particular. Ha tingut una dilatada vinculació amb la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació de la Universitat de València.

FOTONOTÍCIA

AMPLIACIÓ DE LA COL·LABORACIÓ AMB EL SANTANDER. Francisco Tomás, rector de la Universitat de València, i Emilio Botín, president del Banc Santander, van signar en juny passat dos convenis que amplien la col·laboració que ambdues institucions mantenen des del 2000. FOTO: MIGUEL LORENZO

breus

CONGRÉS DE CIÈNCIA

POLÍTICA. La Universitat de València ha acollit el VIII Congrés de l'Associació Espanyola de Ciència Política i de l'Administració (AECPA). Les sessions es van desenvolupar a la Facultat de Dret els dies 18, 19 i 20 de setembre. El president del comitè organitzador era el catedràtic de la Universitat de València Pablo Oñate.

TALLER SOBRE SUBFÒSSILS.

Ahir va concloure el IX Taller Internacional sobre Subfòssils de Cladocera. El Col·legi Major Rector Peset i el Jardí Botànic han estat els escenaris de l'encontre.

STEFANO BENNI, A LA UNIVERSITAT. Demà divendres, dia 28 de setembre, se celebra a la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació (Saló de Graus) una conferència-seminari titulada *Gioco e Letteratura*, amb la professora Beatrice Parisi. La presentació estarà a càrrec de Viviana Trevi (12 hores). A les 16 hores hi haurà una trobada amb l'escriptor Stefano Benni, presentada per Begonya Pozo i Anna Torcal. Més informació sobre Benni: <http://www.stefanobenni.it>

Cartes ¶ Paco Silvestre Alcamí***Recorrent i descobrint La Nau Gran**

Tinc el deure i el compromís, després de sis anys com alumne de La Nau Gran de la Universitat de València, d'expressar unes paraules sobre les meues vivències, possibilitats i influència en el camp personal, social, psicològic i cultural que m'està aportant ja La Nau Gran. Va ser un repte quan comencí a plantejar-me un canvi radical en la meua vida quant a les meues inquietuds d'aprendre coses noves. Vaig informar-me que hi havia un espai de formació i treball a València anomenat Formaemple@ 2001. Allí vaig conèixer l'existència de La Nau Gran, els seus programes de disseny exclusiu per a majors. També tenia un al·licient intergeneracional, estimulants, importantíssim, compartir amb els altres estudiants les matèries que estan cursant i les seues titulacions en les mateixes aules. En tocar tota aquella informació estava començant a percebre que podia fer realitat eixe canvi que m'estava plantejant com apuntava més amunt.

Em vaig matricular en el curs 2001-2002 en l'itinerari de Psicologia, per tal d'interessar-me plenament i fonamentalment en la psicologia de la vellesa i, com no?, també en la seua totalitat. Qüestions com ara el funcionament intel·lectual, l'afectivitat, la personalitat, les relacions personals, la psicopatologia, el sentiment de felicitat, projecte intergeneracional, coneixement i saviesa; factors tots ells que en la vellesa cobren una gran singularitat.

El programa de La Nau Gran té una gran influència en la meua vida, ensenya i transmet coneixements, donant raciocini per a continuar instruint-me en els valors socials i la qualitat de vida física i psicològica. Una altra etapa és el segon any de l'itinerari en Ciències de la Salut: un programa importantíssim per ser tan ampli en conceptes i analitzar com millorar la qualitat de vida de les persones grans, d'acord amb els avanços de la ciència.

Amb tota aquesta història personal com alumne de la Universitat vull destacar d'una manera especial les dimensions psicosocials i relacionals en les assignatures optatives dels alumnes de La Nau Gran, conjuntament amb les classes amb els grups de joves, un compendi perfecte i gratificant en l'ambient universitari, amb un gran desenvolupament d'interaccions compartides, amb una simbiosi o afavoriment cultural, tenint en compte que s'hi poden intercanviar idees, juís, criteris i conceptes amb els mateixos joves, sempre sent realistes per a no "imposar" la nostra riquesa experiencial (la nostra història viscuda). Els joves afavoreixen la participació i la integració social de les persones majors i veuen imprescindible la seua participació com a agents del seu propi canvi. Ens descobreixen la seua sinceritat, intuïció i energia, els seus punts de vista més espontanis; també les seues preocupacions com a joves estudiants, el seu futur, les incògnites de la vida que està per vindre. Aquestes experiències i moltes altres fan que el passat (majors) i el futur (joves) tinguen més sentit vital.

Em deia una jove companya, estudianta de Psicologia: "Aquesta intergeneració produeix una sinèrgia especial entre majos i joves: estem compartint interessos i il·lusions, nous projectes i diversions, perquè aquests no sols formen part de la joventut".

Com apuntava adés sobre la influència del meu pas per les aules de la Universitat, ha tingut i continua tenint efecte el fet d'actuar, de pensar i de sentir davant els esdeveniments de la vida. Tinc uns criteris, una conducta, estratègies i habilitats més definits per a manejar-me en el viure de cada dia. Aquests ensenyaments fan valorar i determinar conceptes per a canviar estructures mentals ancorades en el passat i poder valorar amb prudència allò que és important en la vida i

allò que no ho és tant. Aquesta experiència nova de coneixements, creativitat, emocions... és la transformació adquirida en La Nau Gran. Són grans crèdits per a pensar positivament, sentir la sensibilitat, l'afectivitat, el comportament, el companyerisme, els sentiments, l'empatia (quantes experiències vitals personals descobreixes en cada amic/ga amb qui et comuniques a les facultats). Totes aquestes conductes es transmeten i se senten amb més dinamisme, per tant tot porta a una qualitat de vida àmplia de sensibilitat i de realització gratificants.

Finalment, vull dir que els especialistes en geriatría i gerontologia afirmen que hui en dia, a més de viure

més temps, és possible fer-ho en unes condicions millors de salut i benestar físic i mental que fa uns anys. Tot això en bona part gràcies als avanços en camps com ara la medicina o la biotecnologia. A La Nau Gran es pot reflectir aquest repte de la qualitat de vida per la diversitat d'edats dels alumnes. En la meua modesta experiència vull dir que una de les claus per aconseguir envellir amb energia i eficàcia vital rau en quatre pilars:

- la sana alimentació;
- l'exercici físic;
- el control de l'estrès i de les situacions angoixoses de la vida; i
- ser alumne de La Nau Gran.

* Alumne de La Nau Gran

FOTONOTÍCIA. Una imatge... i unes paraules

CANVI DE NOM. La Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació va oficialitzar el canvi del seu nom el passat juny. A la façana de l'edifici llueix ara el rètol amb la nova denominació, que recull més fidelment la pluralitat d'ensenyaments que s'imparteixen al centre, on s'estudien diverses titulacions de Filologia (Hispanica, Catalana, Clàssica, Anglesa, Francesa, Italiana i Alemanya), però també Traducció i Interpretació, Comunicació Audiovisual i Periodisme.

FOTO: MIGUEL LORENZO

2011
Nou DISE

Edita: Universitat de València.

Director: Francesc Bayarri.

Consell de Redacció: Pilar Sarrión, Gonzalo Montiel, Remei Castelló, Olga Dénia, Alfons Cervera i Manuel Peris.

Disseny i maquetació: Tomás Gorriá.

Fotografia: Miguel Lorenzo.

Correcció lingüística: Agustí Peiró.

Administració i Serveis: Paco González, Vicent Martínez i Mònica García.

Contractar Publicitat: Publipress. Tel. 96 391 84 00.

Consell Editorial: Antoni Tordera, Pilar

Sanz, Josep Maria Jordan Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.

Redacció: Gabinet de Premsa (Avinguda Blasco Ibáñez 13, 46010). Tel. 96 386 41 13. Fax: 96 386 41 14.

Correu electrònic: Premsa@uv.es.

Nou DISE digital: <http://www.uv.es/~noudise>.

Impremta: Rotodomenech S.L.

Depòsit legal: V-1.612-1997.

ISSN: 1138-0624.

Nombre d'exemplars: 12.000

POLÍTICA LINGÜÍSTICA. *Oberta la inscripció a la trobada d'enguany a Banyeres*

El Voluntariat Lingüístic de la Universitat compleix deu anys

El Voluntariat Lingüístic de la Universitat de València compleix els seus primers deu anys. Per a celebrar-ho, la trobada d'enguany serà especial.

REDACCIÓ

Com els darrers anys per aquestes dates, el Voluntariat Lingüístic de la Universitat de València se'n torna a anar de trobada. Aquesta vegada la cita serà a l'alberg Ull de Canals, a Banyeres de Mariola, el 19, 20 i 21 d'octubre.

Per apuntar-se a la trobada, a més d'estar inscrit en el programa de Voluntariat Lingüístic de la Universitat de València (es pot consultar l'adreça electrònica www.uv.es/spl/v/activitats/voluntariat.htm), cal emplenar un full d'inscripció i fer-lo arribar al Servei de Política Lingüística (SPL) abans del divendres 5 d'octubre. A més de la documentació, s'han de deixar vint euros de depòsit (d'aquest, la meitat es tornarà als assistents l'últim dia de la trobada).

Els tràmits es poden efectuar mitjançant els becaris de l'Àrea de Dinamització en els diversos campus o directament al SPL.

L'eixida serà el 19 d'octubre a les

16:30 hores (amb la tradicional puntualitat), en autobús, davant la Facultat de Geografia i Història (avinguda de Blasco Ibáñez 28).

Enguany aquesta trobada coincideix amb una celebració especial: fa deu anys que es va posar en marxa el programa de Voluntariat Lingüístic de la Universitat de València, en el qual ja han participat més de huit-centes persones. Així doncs, la d'enguany serà una gran i memorable trobada intergeneracional que permetrà ampliar xarxes i posar en comú les experiències de cadascú en els diversos àmbits d'actuació.

A més de l'exposició d'experiències dels voluntaris, hi ha previstes altres activitats per conèixer l'entorn humà i mediambiental de Banyeres i la serra de Mariola.

El Voluntariat Lingüístic és un projecte de dinamització del Servei de Política Lingüística (SPL) de la Universitat de València, en el qual participen estudiants de totes les titula-

Destaquem

■ **Més de huit-centes persones han participat en el programa al llarg de deu anys**

■ **La trobada d'enguany inclou sorpreses, que es desvelaran a Banyeres**

cions i tots els campus de la nostra Universitat.

Amb la iniciativa es vol consolidar un grup nombrós d'estudiants amb un alt nivell de consciència lingüística, ben format i que dispose d'informació de qualitat per distribuir-la entre la comunitat universitària. En definitiva, es pretén reforçar la xarxa de suport a les activitats relacionades amb el foment de l'ús del valencià.

Als voluntaris, el SPL ofereix cursos de formació sobre aspectes com els drets lingüístics, la sociolingüística, la política lingüística, l'estructura i el funcionament de la Universitat. També hi ha activitats de dinamització (trobades, sopars, Setmana per la Llengua...), i una participació activa en actuacions del SPL: promoció de la matrícula en valencià, visites guiades dels estudiants preuniversitaris, avaluació de la docència en valencià...

Un altre dels serveis als quals accedeixen els voluntaris és una subscripció a la llista de correu electrònic voling@valencia.edu, mitjançant la qual els usuaris poden intercanviar informació amb els altres membres del Voluntariat Lingüístic i amb altres persones compromeses amb la nostra llengua. Com també un contacte personal amb altres estudiants que, com tu, volen aconseguir la plena normalització de l'ús del valencià.

Tal com s'indica als cartells de promoció, "si estudies a la Universitat de València, estàs sensibilitzat per la normalització lingüística, penses que a la universitat pots fer molt més que estudiar, t'agrada conèixer gent, altres cultures i fer coses, i vols ajudar altres estudiants..." el voluntariat és la teua opció.

La Facultat de Dret debat sobre el model d'Estat

REDACCIÓ

La Facultat de Dret de la Universitat de València organitza, els dies 2, 3 i 4 d'octubre, les seues cinquentes jornades, en aquesta ocasió dedicades a reflexionar sobre el model d'Estat. Entre altres personalitats destacades, hi participen Gregorio Peces-Barba, expresident del Congrés dels Diputats, i Manuel Jiménez de Parga, expresident del Tribunal Constitucional. L'obertura serà el dimarts 2 d'octubre, a les 12 hores, amb l'assistència del rector, Francisco Tomás Vert; el degà de Dret, Carlos Alfonso; el conseller de Justícia, Fernando de la Rosa; i el professor Carlos Flores.

Tota la informació i el programa es pot consultar en la *web* http://centros.uv.es/web/centros/derecho/data/tablonetablon_general/PDF579.pdf.

Amb l'organització d'aquestes jornades la Facultat vol portar a terme "una aportació pròpia, substancial, crítica i constructiva al debat actualment en curs en el nostre país sobre el model d'Estat". El centre explica: "Una institució atenta a tot allò que preocupa a la ciutadania en la qual s'emmarca i conscient del seu paper de promotora de l'estudi i l'anàlisi sobre tot el que es relaciona amb el món del dret no pot passar per alt el fet que, en aquest punt de la nostra història, diverses de les premisses més fonamentals sobre les quals la nostra convivència política ha estat assentada estan sent posades en qüestió. Ho estan sent pels líders polítics i els seus partits, ho estan sent per les institucions i qui les representen, i ho estan sent pels ciutadans i les seues associacions, de manera que sembla impostergable que una institució acadèmica com aquesta acudisca a ocupar en aquest debat el lloc que mereix i que s'espera d'ella".

Dos estudiants de la Universitat de València, premiats en la Competició Internacional de Matemàtiques

Els resultats demostren la creixent tradició olímpica de la institució

REDACCIÓ

Els estudiants de la Facultat de Matemàtiques de la Universitat de València Àngel David Martínez Martínez i Roberto Sanchís Ojeda han obtingut sengles mencions d'honor en la Competició Internacional de Matemàtiques per a estudiants universitaris celebrada a Blagoevgrad (Bulgària). La competició incloïa un rànquing d'universitats en el qual la Universitat de València, que hi participava per primera vegada, va quedar classificada entre les cinquanta pri-

meres del món.

Fa uns mesos aquests mateixos alumnes van aconseguir ser seleccionats, en primer i quart lloc respectivament, per a representar Espanya en l'Olimpiada Iberoamericana de Matemàtiques Universitàries. En aquesta competició aquests dos estudiants i altres dos alumnes de la Universitat de València van sumar una medalla de plata, una medalla de bronze i dos mencions d'honor per a l'equip espanyol.

Segons el degà de la Facultat de Matemàtiques, Rafael Crespo, "aquests re-

sultats mostren la creixent tradició olímpica en la nostra comunitat matemàtica, tradició que comença en les seues fases més primerenques amb esdeveniments com ara l'Olimpiada Matemàtica Espanyola en la qual van participar aquests alumnes en batxillerat".

L'edició d'aquest curs 2007-08, que serà la quaranta-quatre a nivell estatal, tindrà com amfitriona la Universitat de València, fet que s'uneix a la celebració de l'edició quaranta-nou de l'Olimpiada Internacional de Matemàtiques (IMO) a Madrid en el mes

Màster en Comunicació Empresarial i Política

REDACCIÓ

El proper dia 11 d'octubre conclou el termini per a matricular-se en el Màster de Comunicació Empresarial, Institucional i Política, que organitza la Universitat de València a través de l'àrea de periodisme del Departament de Teoria dels Llenguatges. Tota la informació pot consultar-se en l'adreça <http://www.adeit.uv.es/postgrado/>. El màster està dirigit per Josep Lluís Gómez Mompert i per José Miguel García. El coordinador acadèmic és Alfonso Gil. Combina coneixements teòrics i empírics. Les classes són durant la vesprada del divendres i el matí del dissabte.

breus

LLIBRE SOBRE EL CANVI CLIMÀTIC. La Universitat de València participarà en l'elaboració del llibre *Canvi Climàtic i Turisme*, una obra que pretén sensibilitzar, informar i augmentar el coneixement sobre aquests dos temes així com servir d'eina als responsables del turisme nacional, local o internacional a l'hora de prendre decisions. La institució ha signat un conveni amb l'Organització Mundial del Turisme de les Nacions Unides. El llibre també està dirigit als estudiants de turisme i disciplines relacionades amb el mateix.

NATURALESA PÈTRIA. Fins al 6 de gener, a l'Estufa freda del Jardí Botànic (c/Quart 80, València) es pot visitar l'exposició *Naturalesa Pètria*, d'Antonio Sánchez. En la mostra es poden contemplar aproximadament vint-i-cinc peces a l'interior de l'Estufa Freda, mentre que altres dotze, més grans, estan repartides pel Jardí, integrades en les plantes. Amb l'entrada al Jardí es repartirà un full amb la distribució de les peces. Antonio Sánchez (1946) és un artista de la pedra, un escultor autodidacte que ha treballat en diverses pedreres de València i actualment dóna classes de taller i escultura en pedra a l'Escola Taller de Xiva i Xest.

UN CENTENAR DE MANUALS UNIVERSITARIS. Publicacions de la Universitat de València va celebrar ahir dimecres l'edició del número 100 de la Col·lecció Educació/Materials amb una festa a l'Aula Magna. A l'acte s'aplegaren els autors de la col·lecció i també els que conformen el segell editorial de la Universitat. Es va aprofitar per a presentar les línies editorials que defineixen PUV, el treball actual, els projectes a curt termini i les tendències en què es treballa en el món de l'edició en general, i en el món de l'edició universitària en particular.

'El temps de les dones' s'inicia amb 'Obertures del cos'

L'exposició *Obertures del cos* obri enguany el cicle *El temps de les dones*. Fins al 14 d'octubre, a la Sala Oberta de la Nau.

REDACCIÓ

El Vicerectorat de Cultura, en col·laboració amb l'Institut Universitari d'Estudis de la Dona, organitza un any més el cicle *El temps de les dones*. En aquest context s'emmarca l'exposició *Obertures del cos*, que es podrà contemplar fins al pròxim dia 14 d'octubre a la Sala Oberta de la Nau. La mostra presenta quatre treballs de Julia Chiner i de Stefano Scarani.

Aquesta quadrilogia es compon de treballs de videoconstrucció discontinua en el temps (*Return to the earth*, 1999; *Disphase*, 2003; *Oquedades*, 2005; i *Gravitas*, 2007), elaborats al voltant d'un nucli constituït per textos i imatges -ordenats musicalment-, que fan referència al cos com a escenari, teixit que envolta un territori mort d'emprentes i signes, llenç on els successos s'esdevenen. Superfície en contínua construcció, receptor i agent de la multiplicitat de forces que vertebren el seu equilibri inestable. El cos humà esdevé protagonista, de manera explícita o a través d'altres imatges que hi fan referència.

Des de diferents camins, des de diverses perspectives, s'explora el cos intensiu: fluxos de transformacions, moviments, afectes, esdeveniments múltiples (*Return to the earth*, *Disphase*, *Oquedades*). "Les imatges han nascut en aquest cas sobre el so, l'element generador de l'organitza-

Dues de les imatges de l'exposició.

Més dades

■ Les quatre videoprojeccions tenen una durada d'uns quaranta minuts

■ Més informació sobre els autors en l'adreça <http://www.tangatamanu.com>

ció de les imatges", expliquen els dos artistes, l'italià de Milà Stefano Scarani i la valenciana Julia Chiner.

Per aconseguir aquest efecte fan servir un llenguatge deconstruït utilitzant el fonema mateix com una microcomposició en un desenvolupament compositiu complex, amb evidents estructures clàssiques.

La columna ¶ Alfons Cervera

Renau

Cent anys. Josep Renau tindria ara cent anys i n'han passat molts sense saber res d'ell ni de la seua obra. L'oblit és el segell que estampava la seua vergonya en els mapes del passat. Hi ha un temps històric deixat en les mans de la invisibilitat. I els seus protagonistes. El colp d'Estat feixista contra la Segona República i la guerra que va vindre després es van saldar amb milers de morts (molts més entre els combatents republicans). La dictadura franquista s'acarnissà amb la derrota i va cobrir de sang el que quedava viu en la consciència de l'esquerreta. I de

por. Renau va marxar a l'exili. Com tants altres. De l'exili mai no es torna. La mirada s'ennuola en la distància. Les paraules són ecos que es perden als penya-segats del silenci. Viure en el desterrament és viure a mitges, d'una manera inconclusa i lenta, amb la ràbia en el punt on abans vivien la joventut i l'esperança. Els anys joves de Josep Renau van ser els de la rebel·lia. Les idees movien el món i les seues espantaven la necessitat urgent d'una transformació radical de l'art i la cultura. *Me voy a cumplir los años / al sueño que me requiere*, escrivia Miguel Hernández. I en això estava Renau quan va intentar, primer com a artista i després i alhora com a

responsable de Belles Arts en el Govern de la República, salvar la dignitat d'una cultura que després de la derrota republicana seria definitivament crebantada pel franquisme. Quan la transició política, de tant en tant venia a València. Però ja se sap: mai no torna ningú de l'exili. La democràcia no reconeixia els seus exiliats i ells tampoc no feien seu un temps que els ignorava. Per això Josep Renau i tants altres van morir a l'estranger. O el que és pitjor: van morir ací però com si hagueren mort a l'estranger. Ara se celebren els setanta anys de la capitalitat republicana de València: qui t'ha vist i qui et veu. La Universitat de València i l'Espai Octubre Centre de

Cultura Contemporània presenten *Josep Renau (1907-1982)*. *Compromís i Cultura*. L'exposició obri un programa extraordinari d'intervencions que durarà fins el pròxim febrer. Els cent anys de Josep Renau estan vius ara i ací. I l'exposició inaugurada dimarts passat és una excel·lent ocasió per a començar a celebrar-los.

